

end boligsikringen til kontanthjælpsmodtagere, og hverken boligydelsen eller boligsikringen fratrækkes i den bruttoficerede kontanthjælp efter § 37. Endelig skal det særlige børnetilskud, der gives til pensionister, efter indførelsen af den bruttoficerede faste hjælp efter § 37 ikke længere fratrækkes i kontanthjælpen.

2) *Ægtepar, hvor den ene er studerende og dermed modtager SU.*

Hjælpen efter § 37 udmåles til begge ægtefæller. SU-modtageren får hermed suppleret sin SU med kontanthjælp udmålt til den anden ægtefælle som kontanthjælpsmodtager. Hertil kommer, at ægteparret opnår en fordel ved, at den skattefri SU-låneandel fradrages i den skattepligtige bruttokontanthjælp.

3) *Kontanthjælpsmodtagere, hvis ægtefælle er hjemmearbejdende.*

Hjælpen efter § 37 udmåles til begge ægtefæller. Hjælpen bortfalder, hvis den, der har mistet indtægten, kommer i arbejde igen. Er der tale om et ægtepar med forsørgelsespligt over for et barn, bliver hjælpen efter § 37 17.704 kr. pr. måned, hvilket kan ligge over, hvad den pågældende hidtil har tjent. Dette problem bestod imidlertid også efter de tidligere regler.

Ad pkt. 1 og 2

Udvalget nævner i rapporten, at der fra kommunal side kendes eksempler på »kombinationsægtepar«, bestående af en kontanthjælpsmodtager og en pensionist, som har fået forøget deres månedlige rådighedsbeløb med flere tusinde kroner i forbindelse med bruttoficeringen af kontanthjælpen.

Der kan derfor være anledning til at revurdere ægtefælleberegningen i kontanthjælpen.

Det bemærkes, at problemet alene kan opstå for ægtepar, der ikke modtager § 37 a-tillæg. Ægtepar, der har haft et hidtidigt højt udgifts- og indtægtsniveau, kan være berettiget til § 37 a-tillæg. For disse ægtepar er niveauet ikke blevet forøget i forhold til de gamle regler, idet grænsebeløbene for beregning af § 37 a-tillægget er fastsat således, at tillægget kun kommer til udbetaling, når hjælpen efter § 37 efter de nye regler ligger på et lavere niveau end den kontanthjælp, der kunne udmåles efter de gamle regler. Deres rådighedsbeløb er således ikke blevet forøjet.

Udvalget foreslår, at der for ægtepar, hvoraf den ene har et selvstændigt offentligt forsørgelsesgrund-

lag, indføres en regel om, at hjælpen til den ægtefælle, der har været udsat for ændringer i sine forhold (»en social begivenhed«), beregnes som til en enlig. Herved undgås, at de elementer i andre forsørgelsesydelse, som ikke optræder i form af en skattepligtig indtægt, giver utilsigtede forskydninger i rådighedsbeløbene mellem forskellige ægtepar.

Udvalget kan anbefale denne model, fordi den er administrativt overskuelig. Desuden forekommer det ikke indlysende logisk, at den gensidige forsørgelsespligt mellem ægtefæller efter gældende lov skal medføre, at der i forbindelse med hjælp til en kontanthjælpsmodtager tillige gennem udmålingen af hjælpen tildeles en ægtefælle, der ikke selvstændigt er berettiget til hjælp, og som i forvejen modtager en offentlig ydelse som forsørgelsesgrundlag, et supplement til denne forsørgelse. Dette supplement ville ikke være blevet ydet, hvis den anden ægtefælle ikke havde været berettiget til kontanthjælp.

Ad pkt. 3

Med hensyn til kontanthjælp til ægtepar, hvor den ene ægtefælle er hjemmearbejdende, har udvalget drøftet forskellige muligheder for at løse problemet med, at hjælpen til eneforsørgeren udmåles med dobbelt takst (dvs. 17.704 kr. pr. md., hvis begge ægtefæller har forsørgelsespligt over for børn under 18 år), hvilket kan overstige, hvad pågældende tidligere har kunnet tjene.

Udvalget har imidlertid måttet konkludere, at der ikke findes nogen patentløsning på dette problem og har derfor afstået fra at stille forslag herom.

Regeringen lægger vægt på, at reglerne for kontanthjælp til ægtepar ændres, således at en person med et selvstændigt offentligt forsørgelsesgrundlag efter anden lovgivning ikke modtager et supplement hertil gennem ægtefællens kontanthjælp. Der vil herved også blive skabt ligestilling over til andre personer med et selvstændigt forsørgelsesgrundlag, som ikke er gift med en kontanthjælpsmodtager og derfor ikke modtager et supplement til forsørgelsesgrundlaget. Det foreslås derfor i ændringsforslaget til § 37, stk. 5, jf. forslaget § 1, nr. 5, at hjælpen til kontanthjælpsmodtageren beregnes som til en enlig, når den anden ægtefælle har et andet offentligt forsørgelsesgrundlag som f.eks. en social pension, SU eller en orlovsydelse. Regeringen kan tilslutte sig udvalgets synspunkter om vanskelighederne ved at udforme særlige regler for ægtepar, som har indrettet sig på, at den ene skal være hjemmearbejdende, og har der-